

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **H. A.**, zast. opatrovníkem Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou AK Hradec Králové, U Soudu 388/1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2014, čj. OAM-48/LE-BE03-K01-2014, **t a k t o :**

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 28. 7. 2014 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu, v níž žádal přezkoumání věci zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. V žalobě žalobce namítal, že nemůže souhlasit s názorem žalovaného, že na Ukrajině jsou nestabilní pouze některá území, objevují se stále nové zprávy. On byl závažně napaden neznámými útočníky, z důvodu ruského jazyka, pociťuje obavy o svoji bezpečnost. Použití dubnové zprávy o tom, že ruština není perzekuována, neodpovídá aktuálnímu stavu, věci se stále mění, vztah k ruský mluvícímu obyvatelstvu prošel zásadní změnou. Na zkorumpovanou policii na Ukrajině nemá smysl se obracet, žalobce nemá důvěru ve státní orgány Ukrajiny. Srovnatelné pak nejsou ani standardy zdravotní péče se zdejšími, jeho zdravotní stav by v případě návratu nebyl dobrý. Žalobce proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný se k žalobním námitkám vyjádřil písemně dne 11. 9. 2014, uvedl, že je nepovažuje za oprávněné, odkazuje přitom na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, použité informace o zemi původu, výpovědi

žalobce i samotné rozhodnutí ve věci. Žalovaný zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce uvedl, po shromáždění potřebných dokladů však nedospěl k závěru, že žalobce splňuje azylově relevantní podmínky. Žalobce uvedl, že důvodem jeho žádosti jsou potíže na Ukrajině, kde byl napaden, protože hovořil rusky do telefonu a narodil se v Gruzii, dále pak obava z politické situace v zemi a s tím související možnost vojenské mobilizace. Do ČR přijel za prací, požádal o ochranu z důvodu legalizace pobytu. Vlast opustil naposledy v lednu 2014, odjel z důvodu politické situace v zemi, neměl žádnou práci. Incident, kdy mu roztrhali průkaz, se odehrál v listopadu 2013, ještě než přesídlil do Kyjeva. Případ nehlásil, policie ani nebyla k dispozici. V případě návratu se obává mobilizace, není na to psychicky připraven, nemá vojenskou průpravu a nechce být zabit. Práci hledal i v Kyjevě marně, přítel mu sdělil, že ji sežene v ČR. V Kyjevě si vyřídil schengenské vízum, odjel do Gruzie a potom do ČR. Cestovní pas má u známého, kterému se nemůže dovolat. Nebyl členem žádné politické organizace. Myslel si, že se mu podaří prodloužit vízum a o ochranu požádal po kontrole policií. Žalovaný poukazuje na povinnost tvrzení, odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 7. 12. 2005, čj. 4 Azs 151/2005, rovněž pak ze dne 26. 8. 2004, čj. 5 Azs 170/2004, z něhož je patrný závěr o povinnosti správního orgánu zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu jen tehdy, jestliže žadatel alespoň tvrdí důvody, které ustanovení zákona o azylu předpokládají. O situaci na Ukrajině nic konkrétnějšího žalobce nesdělil, pouze uvedl, že na západní části Ukrajiny pronásledují rusky mluvící obyvatelé. Žalobcem uvedený ojedinělý incident rozhodně nelze označit za pronásledování, žalobce sám ani nepodnikl žádné kroky, ačkoliv toto učinit mohl. Žalovaný proto i na tomto místě připomíná některá rozhodnutí NSS, konkrétně pak např. 3 Azs 22/2004 z 10. 3. 2004 a 4 Azs 185/2004 z 13. 9. 2004. Po zdravotní stránce žádné akutní nebezpečí žalobci nehrozí a namítaný rozdíl úrovně lékařské péče není důvodem, azylově relevantním – viz rozhodnutí ze dne 26. 7. 2007, sp. zn. 2 Azs 30/2007. Žalobcovu žádost hodnotil žalovaný jako účelovou, s cílem legalizovat zdejší pobyt, žalobce zde pobýval od ledna 2014, pracoval zde a o mezinárodní ochranu požádal poté, co mu hrozil bezprostřední návrat na Ukrajinu. K zdejšímu pobytu však slouží zákon o pobytu cizinců a situace, která u žalobce existuje, byla rovněž již judikována rozhodnutími NSS, např. ze dne 20. 10. 2005 – čj. 2 Azs 423/2004, či z 9. 2. 2006, čj. 2 Azs 137/2005. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu soud konstatuje, že žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal dne 20. 3. 2014, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, gruzínské národnosti. Otec žije v Gruzii, matka na Ukrajině. Žalobce je svobodný, v posledních deseti letech pobýval na Ukrajině. Je pravoslavného vyznání, nebyl nikdy politicky organizován, vojenskou službu nekonal ze zdravotních důvodů. Má VŠ ekonomického směru. Na Ukrajině pracoval jako manažer výroby plastových oken, zde pak příležitostně na stavbách. Z Ukrajiny odjel v lednu 2014 z důvodu politické situace, vše bylo zavřené, neměl práci. Jednou šel, telefonoval, mluvil rusky a zastavili ho muži v maskách, chtěli občanský průkaz, potom ho zbili, protože si přečetli, že se narodil v Gruzii. Průkaz mu roztrhali, věděl, že musí odjet. Letěl do Gruzie s platným cestovním dokladem bez víza, jel do Turecka, zařídil si schengenské vízum, odjel do Řecka, Itálie a Rakouska a odtud do ČR. Volal domů a řekli mu, že mu přišel dopis na mobilizaci, ale on nikoho zabíjet nechce. Je po operaci, měl kámen v ledvině. Chce si zde najít práci, na vojnu nechce. V pohovoru ze dne 24. 3. 2014 žalobce uvedl, že po škole pracoval ve firmě na plastová okna asi 3 roky, když začaly na Ukrajině nepokoje, byl propuštěn. Hledal práci, telefonoval s kamarádem, aby mu pomohl, popsal uvedený incident. Ten nikde nehlásil, policie se schovával. Odjel koncem listopadu 2013 do Kyjeva, ale práce nebyla, hledal i na internetu. Kdyby se vrátil, vzali by ho do mobilizované jednotky, nechce zemřít mladý, není připraven fyzicky ani psychicky. Politická situace na Ukrajině je špatná, nutí lidi zabíjet. Má problémy, mluví rusky. Půjčil si na cestu, vyřídil si vízum a přes evropské země přijel do ČR, problémy neměl. Až bude vše v pořádku, chce se vrátit, má tam rodinu. Nejříve zde hledal známého, seznámil se s nějakými Ukrajinci, kteří mu doporučili práci, pronajal si v Rudné pokoj, pomáhal na stavbě. V Kyjevě byl několik dní na Majdanu, jako občan. Kdyby ho vzali na vojnu, měl by problém, nemohou

nikam chodit a jsou zavření. Jiné problémy s úřady ve vlasti žalobce neměl. Dne 26. 6. 2014 byl žalobce seznámen s podklady, které správní orgán shromáždil za účelem posouzení situace žalobce a situace v zemi původu. Uvedl, že nesouhlasí s tím, že na západě Ukrajiny je klidná situace, protože má informace, že dochází k pronásledování a napadání ruský mluvícího obyvatelstva a lidí, kteří nesouhlasí se současnou vládou. Verbují do armády, a kdo nechce vstoupit, je pronásledován. To může mít za následek, že dezertéři budou vězněni.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to s presumovaným souhlasem obou účastníků řízení.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jestliže byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství (partnerství) před udělením doplňkové ochrany cizinci, v případě polygamního manželství, má-li již tato osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Soud po přezkoumání věci konstatuje, že žalobní námitky žalobce nekorespondují se skutečnostmi, které sdělil v průběhu správního řízení, a s nimiž se žalovaný řádně vypořádal ve svém rozhodnutí ze dne 28. 7. 2014. Žalovaný velmi podrobně popsal všechny skutečnosti, které žalobce sdělil v žádosti o udělení mezinárodní ochrany i v průběhu pohovoru, jak soud výše uvedl, žalovaný pak konstatoval, že žalobce se nezmínil o tom, že by byl jakkoliv politicky činný, je tak nasnadě, že podmínky ust. § 12 písm. a) zákona o azylu nesplňuje. Poté velmi podrobně odůvodnil, proč žalobcem uváděný incident nemůže být hodnocen v duchu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, ani jím uváděný dopis o mobilizaci, a seriózně vyložil, proč a z jakých důvodů není snaha o legalizaci zdejšího pobytu azylově relevantním důvodem. Na žalobce se nevztahuje ust. § 13 a § 14b) zákona o azylu. Pro rozhodování o důvodech, hodných zvláštního zřetele, tedy ve smyslu § 14 zákona o azylu, měl žalovaný dostatečné podklady, tato úvaha je v jeho kompetenci a soud doplňuje, že v průběhu řízení ani žalobce žádné důvody, hodné zvláštního zřetele, neuvedl. Podmínkami pro případné udělení doplňkové ochrany ve smyslu ust. § 14a) zákona o azylu se pak žalovaný zabýval na str. 7 – 9 napadeného rozhodnutí a citoval zde rovněž veškeré podklady, které za účelem posouzení případného aktuálního nebezpečí v zemi původu shromáždil. Žalovaný tak nejen zjistil podstatu celé věci v průběhu správního řízení, shromáždil k takto získaným skutečnostem žalobcova tvrzení dostatečné podklady, ale ve svém rozhodnutí i vyčerpávajícím způsobem na základě uvedených materiálů zdůvodnil neexistenci jakéhokoli azylově relevantního důvodu a své závěry řádně popsal. Ve svém vyjádření pak odkázal na judikáty Nejvyššího správního soudu, z nichž jasně plyne, že žalobcem namítaná tvrzení nemohou obstát. Ojedinelý incident, který žalobce zažil v rozbouřené atmosféře dění na Ukrajině, nelze hodnotit jako pronásledování z důvodu národnosti, tento incident konečně žalobce ani nikde nehlásil. Vlast žalobce opustil, neboť sháněl práci a kamarád mu poradil, aby odjel do ČR. Zde posléze žalobce žil bez legálního opodstatnění a poté, co byl řešen policií, podal žádost o mezinárodní ochranu, zcela evidentně z důvodu legalizace zdejšího pobytu. To, že se žalobce obává návratu, mj. i z důvodu případného vojenského odvodu a kvůli nedobré bezpečnostní situaci, která na východě území panuje, není azylově relevantním důvodem. Toto vyložil žalovaný podrobně ve svém rozhodnutí, soud pak připomíná, že v zemi původu nepanuje mezinárodně uznaný ozbrojený konflikt, neboť území střední a západní Ukrajiny je z tohoto pohledu prakticky zcela bezpečné. Žalobcovy námitky tak nemohly obstát. Soud neshledal v provedeném řízení žádnou vadu. Po přezkoumání věci proto soud dospěl k závěru, že žaloba byla nedůvodná a v souladu s ust. § 78 odst. 7 byla zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 10. července 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně